

Pressmeddelande 1 juni 2011

från

Mona Nilsson Miljöbyrå

mona@monanilsson.se

08-560 516 02

IARC klassar mobilstrålning som möjligen cancerframkallande (grupp 2B)

WHO-organet baserar sin slutsats på studier som visar att mobil- och DECT-telefonanvändning ökar risken för hjärntumör.

Studierna som i första hand låg till grund för ställningstagandet från International Agency for Research on Cancer, IARC, var epidemiologiska studier från cancerläkaren Lennart Hardell vid Örebro Universitetssjukhus samt resultaten från Interphone, som publicerades i maj 2010. När den sistnämnda studien presenterades i Sverige uppgav professorerna vid Karolinska Institutet, Anders Ahlbom och Maria Feychting, att den inte visade någon förhöjd risk, vilket ledde till att de flesta svenska medier felaktigt rapporterade att mobilen inte orsakar cancer. Anders Ahlbom var tänkt att leda den nu genomförda epidemiologiska cancerutvärderingen hos IARC, men fick avgå i sista stund efter att Mona Nilsson avslöjat att han bildat ett konsultbolag, Gunnar Ahlbom AB, där han var firmatecknare och styrelsemedlem. Firman skulle enligt verksamhetsbeskrivningen rikta sina tjänster specifikt till telekomindustrin. (se bilaga)

IARCs klassificering innebär ett totalt underkännande av Professorerna Anders Ahlboms och Maria Feychtings budskap till myndigheter, media och allmänheten de senaste åren. Anders Ahlbom sade exempelvis i en intervju i Sveriges Radio (Kropp och själ) : « *Interphone visar samma saker som all annan forskning har visat tidigare nämligen att det inte finns något att vara orolig för* ». Liksom många internationella bedömare har Mona Nilsson i upprepade artiklar, i sitt pressmeddelande (se bilaga) och i sin bok Mobiltelefonins hälsorisker (2010) pekat på att Interphone visar en ökad risk och att Ahlbom och Feychting vilselett.

IARCs bedömning står också i stark kontrast till analysen från Strålsäkerhetsmyndighetens, SSM, vetenskapliga råd för elektromagnetiska fält som ger företräde åt den tolkning och forskning som tonar ner hälsoriskerna och som letts av Anders Ahlbom sedan åtta år tillbaka. Han har också lett alla andra utredningar som gjorts i Sverige (Forskningsrådet för arbetsliv och Socialvetenskap, FAS). Det finns ett omedelbart behov av förnyelse samt mekanismer för att undvika jäv.

- Det är hög tid att SSM samt, FAS, utser nya verkligt oberoende och opartiska experter. Det brådskar dessutom med en parlamentarisk granskning av SSM:s bedrägliga och tydligt mobilindustritillvända hantering av mobilriskfrågan, säger Mona Nilsson.

Hon har sedan länge påvisat det onormala i att expertgrupperna som fått utvärdera hälsoriskerna med mobiltelefoner haft stötande kopplingar till industrin och helt dominerats av Anders Ahlbom, vars bror nu visats parallellt ha arbetat för Telia Sonera i Bryssel:

- Vi har förlorat många år av förebyggande insatser. Den breda majoriteten har lurats att tro att mobilen och DECT-telefonen friskrivits från hjärntumörrisker. Barn och ungdomar använder mobilen massivt i dag. Ansvaret för detta vilar tungt på Strålsäkerhetsmyndigheten, regeringen, mobilindustrin och Anders Ahlbom samt hans kollegor på Karolinska Institutet.

- Vi behöver omgående göra en verkligt oberoende utvärdering av alla hälsorisker med mobiltelefonerna. Vi behöver också omgående genomföra informationskampanjer som varnar allmänheten, i synnerhet barnen, för riskerna. Cancer är tyvärr långt ifrån den enda hälsorisken med mobiltelefonstrålningen.

Ur boken Mobiltelefonins hälsorisker:

”Dessa resultat indikerar att radiofrekvent strålning är cancerogen och har andra hälsoeffekter. Därför rekommenderas försiktighet och att onödig exponering undviks”. John Goldsmith, Epidemiologic Evidence Relevant to Radar (Microwave) effects; Environmental Health Perspectives, 1997